

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 30kr.

A lap szellemi részét
illető kúldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor
10 kr., többszöri hirdetésnél olcsóbb. Nyitlatter
sora 25 kr. Bélyegdíj minden
hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor nyomdájában és
a szerkesztőnél fogadtatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

Megjelenik minden Kedden.

Egyes szám ára 15 kr.

Zombor, 1880. augusztus 9-én.

Yárosunk egyik kitünősége a színi évad legnagyobb részét hivatalos elfoglaltságban Zombortól távol. a fővárosban töltötte; de azért a színházat — bár sohasem látogathatta — hazafias buzgalomból anyagilag is hathatósan támogatta.

Egypár túlbuzgó egyénnek eszébe jutott, egyik kedvenc színésznőt, jutalomjátéka alkalmából ajándékkal kitüntetni.

Az már egyéni felfogás dolga: vitatni, vajjon egy szerződészerűleg fizetett színésznő iránt, a pártolás erkölcsi kötelmen kívül tartozik-e még valamivel a nagy közönség? Mi azt tartjuk, hogy valamint a jó bírót, papot, tanárt stb. nem érzi kötelmenek senki, külön is jutalmazgatni: úgy nem érezheti a közönség önmagát erre kötelezve, a többi bármi néven nevezendő fizetett művész iránt sem. Ha valakinek a buzgóságából és erszényéből kitelik, minden esetre elismerést érdemel, hogy a szépnek és nemesnek pártolásában más mértéket alkalmaz, mint az árucikkkel szemben.

De már azt viszonyaink között itt Zomborban, a hol néhány jómódú birtokost leszámítva, az értelmiséget kizárólag a szerény fizetésére utalt hivatalnoksereg képviseli, nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy néhány platonai buzgalműúr és hölgy, túltéve magát a esalhatatlan ketszerkettőnek prózái exigentiáján, minduntalan holmi címek alatt a közönség humanitására appellálva, erre vagy amarra a célra gyűjtöget.

Hogy a szónak főntebb elejtett fonálát újra fölvegyem — azoknak a túlbuzgó szinpártolóknak eszükbe jutott, hátha az a Budapesten tartózkodó úr is adna céljukra? — mert hisz mindig szokott adni mindenre s ha ők kérik, lehetetlen, hogy egy pár tizzessel most is ki ne rukkoljon . . . **Hát nem sürgönyöztek neki, hogy mit szánt az X. színésznőnek közadakozásból veendő ajándéokra? . . .**

De bizony sürgönyöztek!

Ez tény; százan is tudják a városban. És nem kell hinni, hogy a maga nemében unicum; történik ilyen a holmi címen kifundált bálók, tombolák, ilyen-olyan kitüntetések szervezésénél minden untalan.

Aki tudja, hogy Zombornak a szép és jó támogatására hivatott közönsége mindig egy és ugyanaz, mert kicsi; aki tudja, hogy ez a közönség majdnem kizárólag szerény fizetésű és ezer felől igénybe vett hivatalnokokból áll: annak egy kis tapintatos körültekintés után azt is be kellene látnia, hogy az ilyen szüntelen gyűjtögetés azoknak a legjobb akarat mellett is terhükre esik; hogy a tőlük ilyen uton elhorgászott forintokat akár hányszor nélkülözések között kell helyre takarítaniok.

Aki erre azt mondja: hogy nem muszáj senkinek adni, ha nem akar — az a levegőbe beszél.

Mikor a nyakára jön a családnak két úr vagy hölgy; elmondja, hogy ők ezen és ezen »szent cél« érdekében mennyit fáradnak; elsorolja, hogy A meg B meg C mit adott, ígért és tett; kifejezi reményét, hogy itt is »szokott hazafiságukhoz képest hozzájárulnak a szent célhoz« stb. stb., a kinek van akkor elég flegmája az elutasításhoz? kinek elég hidegvére a mentegődzéshöz? ki nem váltja meg a szegényt s a holnap már házról-házra járó megszólást — hacsak, hacsak teheti — egy pár forinttal?

Nem szükséges ezt a processust tövérl-hegyére tovább firtatni; hiszen tapasztalja uton-utófélen mindenki, a kinek keserves osztályrészeül jutott, nálunk a humanismus szolgálatában állók közé soroztatni.

Hölgyeim és uraim! A jótékonyág erény, de túlhajtva épen úgy elveszti szívemelő varázsát, mint minden jó, ha nem ismer határt.

Túlzás folytán a hit butasággá, a szerénység málássá, a gyengédség gyengéssé, a bőkezűség tékozlássá, a jótékonyág zsarolássá

változik át. Ne járuljunk tudatosan ahhoz, hogy közönségünknek ezen, minden **igazi** alkalommal önként nyilvánult erényét, örökös zaklatás által megunassuk, kiveszitsük.

Legyünk a legüdvösebb közcélok tervezésénél is figyelemmel arra, hogy mennyit bír meg a közönség; ne gyűlöltessük meg a legemebriebb erényt, annak szakadatlan gyakoroltatása által.

Mert már is vannak nálunk nevek, melyekkel a közönség nagy része, nem az általuk folyton sürgetett jótékonyágot, hanem az ennek címén való önkénytelen, erkölcsi kényszerű megadóztatást azonosítja.

M.

Bácskai helynevek. *)

Bács-Bodrogh megye közönsége még a negyvenes években kiküldött egy bizottságot, hogy a bácskai helynevek restaurációjáról mondjon véleményt. Hasonló bizottság kiküldetett tíz év előtt is, — de jelentéseik a mai napig nem lettek bemutatva.

Alulírott előszeretettel foglalkozván Bácska hajdanának felderítésével, ezennel elmondom nézetemet a restaurációról.

Bácska területén a mohácsi vész előtt 130-nál több tisztán magyar nevű és lakosságu falu állott fen. Amde ezen fálvak igen kicsinyek voltak, némelyikben csak 8–20 ház találtatott. Volt itt továbbá igen sok külön névvel bíró Kuria (szállás, puszta,) úgy hogy egész Bácska körülbelül úgy nézett ki, mint most a szabadkai határ. Eddig már 400-nál több régi helynevet ismerünk, de hová helyezendő minden egyes hely? — annak csak isten a megmondhatója.

De ha a teljes restauratio lehetetlenség, a részletéről azért még nem kell lemondanunk, mert ez valószínű.

Régi bácskai helynevek, melyek restaurációra nem szorulnak, a következők: Baja, Szabadka, Zenta, Baracska, Báthmonostor, Borsod, Gara, Katymár, Bajmok, Csávoly helyesebben Csáholy, Szentiván, Madaras, Boróth, Rém, Tatabáza, Doroszló, Monostorszeg, Szonta, Bács, Bácsujfalu, Vayzka, Cséb, Szilvas (most hibásan

*) Kérem a megyénkben megjelenő hírlapokat, sziveskedjenek ezen cikket nagyobb elterjedés végett átvenni vagy róla legalább nyilatkozni.
Steltzer.

TÁRGA.

Hit és kétely.

Látom, tudom, hogy olykor-olykor

Kétely zavarja lelkedet,

És elpanaszlod ennek-annak,

A kik szavadra mindig adnak,

Hogy: hátha, hátha nem szeret?

Érzem, hiszem, hogy olykor-olykor,

Ha bántja más jó híremet,

Kimondod azt, hogy: hünek ismersz,

A rágalomtul védeni is mersz,

Szívem csupán téged szeret.

Tudod, mit értet az velem, hogy

Hiszsz, de van is kételyed?

Azt, hogy: becsül, ki meghisz benned;

Félt, a ki kételyeknek enged —

S ez épen annyi, mint: szeret.

M. I. L.

Dalok a faluból.

I.

Gyöngyharmat hull a fakadó virágra,

Mért hallgattál rózsám a rossz világra? . . .

Hisz a világ úgy sem tud már egyebet:

Tiszta buza közé konkolyt hinteget.

Mért hittél a cifra, színes szavaknak?

Hazugság az minden, a mit rám fognak,

Egy vétkem van: az, hogy téged szeretlek,

Hogy reménye, üdve vagy a szívemnek.

II.

Nem ragyog az esti csillag,

Sötét felhők kóvályognak

Az égen;

Addig járt a világ szíja,

Ő is, ő is hajtott rája —

Kedvesem.

Elszökték a szeretőmet,

Verje meg az isten őket

Igazán;

Nem szabad már rá se nézni,

Hogy volna hát kedvem élni

Ily árván.

III.

Árvácska, árvácska,

Hervadó árvácska,

Te vagy a szívemnek

Valódi képmása.

Ott vagy te a réten,

A merre, én járva,

Eszembe jut mindig:

„Árva vagyok, árva!“

Csejthey T. Zoltán.

OLASZ LEVELEK.

Írta:

Virter Károly.

III.

Róma, 1880. július 5.

(Folyt. és vége.)

Sokkal könnyebben juthattam az olasz király látásához.

Regatta verseny volt az nap, mikor Rómába értem. Növelte az ünnepélyességet, a király jelenléte. Népei őszinte éljenei között jött, ment.

A nápolyi merénylet — ugylátszik — nem agasztja. Gyakrabban láttam polgári öltözetben, a városban is kocszni, két lovas egyszerű fogaton, míg a florenci gazdag Ladingstone, 16 lovat is hajt maga előtt. Utóbbiról csak azt nem tudhattam meg, valljon őt viszi-e a sok ló, vagy ő viszi magával a lókiállítást.

Ritkán tisztel a nép oly szeretve uralkodót, mint az olaszok, I. Umbertót. Atyjának, a ré galantuomo, érdemei, az olasz egység megteremtése körül, élénk emlékezetben maradtak. Kevés város van Olaszországban, mely Vittore Emanuelról legszebb terét, sétányát, utcáját sat. el ne vezette volna, vagy ne sietne neki emlékszóbrotn emelni.

XIII. Leo pápát, nehezebb volt meglátni, s sokkal körülményesebb volt a hozzá való bejutás. Miként mondják, arról van meggyőződve, hogy az emberek őt csak kíváncsiságból nézik, mint új pápát. Azért mig boldogult IX-ik Pius, minden nap is adott audientiát, addig a mostani pápa, csak hetenként egyszer ad, s akkor is nehéz a bejutás.

Ez különben okadatolt is, ha meggondoljuk, mennyi irka-firka jelenik meg folyton azoktól, kiket csak a kíváncsiság vezet hozzá, s a kiknek tollát sem vezetí azon érzélem, mint a melyet a bejutáshoz való kieszközlésnél szinlelnek.

A vatikánban, mindenek előtt azt kívánták, hogy az Osztrák-Magyar követségtől hozzak ajánlatot, mert csak ennek alapján adhatnak permessőt.

Igen ám, de ebben, a nekem nagyon idegen városban, hol szerezzek ajánlatot, mikor napjainkban, saját hazában is oly nehezen juthatsz befolyásos körök ajánlatához, ha történetesen nem vagy nepos.

Egy, a követségnél alkalmazott jó honfitársam azonban, sokat könnyített a dolgon, majd csaknem készen adva kezembe, a követség ajánlatát, a vatikáni udvarhoz.

Szilbás, Kér, Kiszács, Futak, Piros, Keresztúr, Bajsa, Paesér, Sándor, Mártonos, Kanizsa, Becse, Földvár, Csúrog és Titel.

Mohácsi vész előtti okmányokban nem említettnek ugyan — talán csak azért mivel a legtöbb okmány megsemmisült, — de bizonyosan régi helynevek még a következők is: Vaskút, Kisszállás, Kúnbaja, Mélykút, Feketehegy, Szeghegy, Csántavér, Hegyes, Szenttamás, Nádaj és Zsablya.

Béreg egy 1363. évi okmányban Bereknek iratik.

Bikity nem lehet más mint az okmányokban többször előforduló Békésnek elferdítése.

Csatalja török szó s Iványi István tanár ur egyik cikke szerint Tárnok nevű falu itt állott.

Dantova, Kolluth, Rigyica, és Szántova régi okmányokban akárhánszor Davóth, Küled, Rég és Herceg-Szántó neve alatt fordulnak elő.

„Krussovie aliter Körtvélyes“ mondja Vesselényi nádor egyik adomány levele, mely a bácskai Krusevlyére vonatkozik. Legyen tehát ismét Körtvélyes.

Gákova helyén valószínűleg Geszt nevű falu feküdt, Sztanisics vidéken pedig Lekese. Minthogy azonban Rasztina pusztá tartozik s ennek kétségbevonhatlan régi neve Haraszt; nevezük el Bács-Harasztinak. Különböztetve Sztanisics második pusztája, Sári, szintén falu volt a mohácsi vész előtt.

Almás, Janková, Mateovics és Apatin okmányilag igazolható régi neveik: Halmos Jánosi, Mátéháza vagy Mátyusháza és Apáti.

Bezdan Jerney János véleménye szerint (keleti utazás I. 245. lap) a besenyők által alapított s régi okmányokban Besun, Bessen, Besenye és Besnye neve alatt említették. Határában feküdt Paka falu szintén megörizte régi nevét. Minthogy itt besenyők nem laknak többé, legcélszerűbben Uj-Pakának találom elnevezendőnek.

Bogojeva egyszerű fordítása a régi Boldogasszonyfalvának.

Kupuszínát a múlt században hivatalosan Kaputhnak nevezték, de hibásan, mert Kapóth (Kapos) nyoma a titeli kerületben keresendő. Véleményem szerint az okmányokban sokszor előforduló Bartán nevű falu itt állott, mely fel fogásom mellett bizonyít azon körülmény, hogy a közelfekvő Monostorszeg egy dűlője még most is Batányi nevet viseli.

Rácmiliticsről egy 1498. évi okmány alapján állítom, hogy legcélszerűbben Csomafalvának volna elnevezendő.

Karavukova, Plávna és Novoszelo vidékén hajdan Herceg-Zaka, Falkomár, Cserefalva, Fábánfalva és Fűszeg községek találtak, de régi helyeik közelebről meg nem határozhatók.

A bogyáni Kalugyerek régi feljegyzések alapján állítják, hogy zárdájuk 1478-ban mint Mátyás Király uralkodásának 17-ik évében, ezen királytól nagy darab földet kapott volna. Amde 1478. Mátyás uralkodásának nem 17-dik, hanem 20-dik éve. Az illető okmány tehát hamisítvány. 1522-ben e vidéken egy hely Monostorszegnek hívatott; valószínűleg ezen elpusztult helyen épült Jovan cár ideje után a szerb zárdá. Véleményem szerint Bogyán legcélszerűbben Alsó-Monostorszegnek volna elnevezendő.

Háy-Szentlőrme nevű káptalant és mezővárost Katona István Szonta közelébe helyezi; amde ez mindig bács megyei, amaz pedig bodrog megyei helyként említették. Következésképp valamivel fenebb éjszakán kellett feküdnie. S csakugyan a priglevica-szentiváni

határ egy része most is Gájának hívatik, a mi nem egyéb mint elszlávosított Háy. — Priglevica-Szentiván emnélfogva Háj Szentivánnak nevezendő el.

Dérony-ról írja ft. Balogh György, bácsi esperes ur, hogy régi neve Tirony. Megengedem, — de az illető okmányról nincs tudomásom.

Hodzsák török szó a szerb nyelvbe is átment és kéményt jelent. Minthogy e vidéken 1522-ben egy Kéménd nevű falu találtott, nem habozom Hodzsákot Kéménd egyszerű fordításának tartani.

Paraga mint kuriális hely Parragnak, sőt hibásan Prágának is iratott. Legyen ismét Parragh.

Parabuty ugy litzik nem egyéb mint Parrag és Budy vagy Bugyi összevonása.

Tovarisova hajdani neve Balogh György szerint Tóváros; de ez csak szójáték. Ujvidék hajdanáról irt cikkemben Tovarisovát azonosnak állítottam a régi Kecsmennel.

Doroszló közelében 1503. évi adat szerint Tamásfalva feküdt. Ezen név tehát Bresztovácna k adandó.

Csonoplya a múlt században hibásan Csomafalvának neveztetett el. A régi Bodrogmegyében fennállott egy Csomoklya nevű falu, de sokkal fenebb éjszakon, különben több helynévről tudom bebizonyítani, hogy az birtokosával máshová vándorolt, azaz: az ujonan szerzett birtok az előbb eladott birtok nevéet kapta. Nevezük el tehát Csonoplyát Uj-Csomoklyának.

Filipova 1543-ban Fülöpházának, a múlt század elején Fülöpszállásnak hívatott. Ezen utóbbi névről a benlakóknak még most is tudomásuk lévén, tehát ez fogadandó el.

Kernya vidéke majd Bodrogmegyéhez majd Bácsmegyéhez tartozott; következőleg a majd Bácshez, majd Bodroghoz tartozó Arnóth falunak itt valahol kellett feküdnie. Különböztetve hogy a bodrog megyei Udvard volt itt.

Ha Zombor régi neve Cobor-Szöllös, ugy Nemes-Militics nem lehet más mint a régi Cobor-Szentmihály.

Ó-Szta pá r helyén valószínűleg Nagy-Hetes községe feküdt. Különböztetve határában egy része még most is Csicsónak (szerbül Csicsov) hivaik, ez pedig régi igaz magyar helynév s egy időben a kalocsai érsek birtokához tartozott. Nevezük el tehát a két Szta párt, tekintettel a pozsony megyei és erdélyi azonos hangzásu névre Bács-Nagy és Kis-Csicsónak.

(Folytatása következik.)

Steltzer Frigyes
evang. lelkész.

A Bács-Bodrog megyei községi és körjegyzők egyetéről elnöki jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

Megyei jegyzői egyletünknek múlt 1879. évi október hó 20-án tartott rendes évi közgyűlésén hozott határozataihoz képest a megválasztott egyleti tiszteletbeli tag uraknak a jegyzőkönyv ide vonatkozó kivonatát azonnal megküldöttem, úgy a volt egyleti pénztárnok, Bratyevacsky Titus részére a számadási felmentvényt kiadtam; intézkedtem egyszersmind, hogy az egyes tagoknál még kint lévő aláírási iverk múlt évi december hó 31-ig aláírva beküldessenek, sajnosan kell azonban kiemelnem, hogy a tagokhoz a jegyzőkönyvi határozat értelmében kibocsájtott felhívásomnak csak részben lett eredménye, s így azon kényszer helyzetbe jutottam, hogy a még hátralékos aláírási iverk, vagy a nemleges nyilatkozatok beküldése s illetőleg bekövetelése iránt, megynk közszeretető alis-

Erre azután Cardinalis Maechi, a pápa házmestere, (már itt csak így nevezik) nem habozott bennünket audientiára bocsátani, illetve erre nézve az engedélyt megadni. Hangsúlyozva volt ebben a track s fehér nyakkendő, — a nőkre nézve pedig a fekete ruha és fátyol. Keztyűt azonban le kellett vetni, nyilván, mert a szent atya, a tiszta kezűket szereti.

A meghívóban jelzett időben, megjelentünk tehát a vatikán lépcsőnél. Utunkat állták ott tarka-barka öltözetű pápai gárdisták, de a permesso láttára, udvariasan mutattak egyik lépcsősorról a másikra (mire szükség is volt a nagy épületben) míg végre a váróteremig jutottunk.

Tágas helyiség ez, a jelentkezés arányához mért, egyszerű barnás mozaikkal. Nagy ablakai, a vatikán mögötti campagnákra bámulnak.

A terem felsőtétre volt csinálva, vörös függönyei azomban, mégis némi élénkséget kölcsönöztek neki.

A teremben, viola színű selyembe bujt, különféle fokú és terjedelmű szolgák ácsorogtak vagy iparkodtak hosszúra kötött csokraikkal, jelentékenyeknek látszani, felöltöjük bősége azonban a rövidséggel aránytalankodott.

A pápai trónt, aranyozott karszék foglalta el, ezen pedig himnusz, mely az üdvözítő előtt térdelő Pétert jelképezte a kulcsok átvételét ábrázolva, s azon rövid de sokat mondó felírás: „TU ES PETRUS“.

A terem tulsó oldalán, a trónnal szemközt, emelvényen, szárnys angyal fénylik, kezében ébenfa keresztel, ezen pedig elefántesont feszület.

A veres színnel bevont falak mellett, hasonszínű selymeszéknek adnak helyet. Fölöttük újabb és régibb mesterek remekei, ábrázoltak egyes jeleneteket, az ó és új testamentumból.

Audientiára, legtöbben jelentkeztek: nők, ezek után papok, kevesebben: világiak. Katona egy sem volt. Ezek — úgylátszik — még most is hadilábon

állnak a szent atyával, dacára hogy már 10 év múlt el, hogy a „Patrium Petri“ből kiforgatták.

A nők közül — természetesen — legtöbben voltak, nőegyleti tagok, s küldöttek, nyilván, mert ezeknek, mindég akad valami kérti és többnyire van valami mondani valójuk is. Papok pedig azért lehettek nagyobb számmal, mert soha sem árt a Centrum körül forgódnok.

Végre megjelent a szent atya is, érdemjeles camarásai és házi praelatusai kíséretében, egyszerű, hófehér papi taláiban s övvel, tiszteletre méltó ősz fürtűt hasonszínű capucium takarta. Mellén aranylánc feszület, lábain aranyhimzessel vörös bársony cipők. Beléptekor szokásosan letérdeltek.

Sorban közeledett ezután mindannyiunkhoz az egyház feje, mindannyiunkat lekötelve nyájassága és meghódítva szeretet-méltósága által.

Mindegyiktől volt valami kérdezni valója, és mindegyikhez volt valami mondani valója.

Tőtünk midőn megtudta, hogy magyarok vagyunk, csakhamar fiatal camarásához, Zichi Ferenc grófhoz fordult, figyelmeztetvén őt honfitársai ittlétére, evvel azonban hosszabban is beszélgettünk. Midőn pedig megtudta a szent atya, hogy a kalocsai főegyházmegyéből valók lennénk, mindjárt utánna tette: „ubi cardinalis archi-episcopus est Haynald.“

Végre megáldott bennünket egyenként és összesen mondván, vigyük meg egész családuknk részére is atyai áldását.

Péter hajója ősz kormányosának ez áldásában, volt valami biztató is, a további életküzdelmekre.

XIII. Leo pápa, sokkal kevesebb ember, mint azt, sokszor rosszul is talált arcvonásaiól kiolvashatnók. Egész megjelenése is más, mint az olaszok mendedomái után vélnök.

Ad multos annos!

pánja, nagyságos Sándor Béla úrhoz folyamodjak, ki is alázatos folyamodványom alapján folyó évi január hó 31-én 1612. sz. alatti kegyes rendeletével az összes megyei szolgabírákat utasítani méltóztatott, hogy az általam folyamodványomhoz csatolt részletes kimutatókban megjelelt községi jegyzőket, vagy az aláírási iverk beküldése, vagy pedig a nemleges nyilatkozatoknak záros határidő alatt eszközöndő betérjesztésére hívják fel. Ezen szives intézkedések hathatós eredménye lett, mert az összes megyei jegyzők közül csakis Demetrovits István, deszpot-szt.-iváni és Purács Dávid nádalyi jegyzők tagadták meg az egyletbe leendő belépést, s a goszpodmeci és novoszellői jegyzők, mert akkoriban — s tán részben még most is — felfüggesztett helyzetben vannak, ezen oknál fogva az egyletbe egyelőre nem léptek be.

E szerint tehát egyletünknek van jelenleg aláírás utján belépett 157 rendes, 1 pártoló — Zsárkó Antal, zentai kir. közjegyző úr személyében — és 5 tiszteletbeli tagja.

Az egylet anyagi helyzete, ámbár örvendetes haladásnak indult, mégis még jelentékeny hátralékok vannak az egyleti tagoknál fizetetlenül. Igaz, hogy az egylet követelése között oly tagdíjak is szerepelnek, melyeket kétes alapon történt előirátásuk miatt a választmány javaslata alapján épen a mai közgyűlés lesz hivatva, leírásba hozni.

Az egyes tagoknál kint lévő hátralék tesz

1878-ról 30 tagnál	81 frt
és 1879-ről 51 tagnál	103 frt
összesen	184 frt

ha ehhez hozzáadjuk még a folyó évre eszközölt, de az összes aláírási iverk késői beérkezése miatt még eddig be nem szedett tagdíj előirást, mint kint lévő követelést

335 frtot

úgy a zombori takarékpénztárnál 2904. lapszám alatt kamatozás végett elhelyezett

375 frt

kézpénzt, akkor az egylet összes vagyona — levonva már a múlt évi összes kiadásokat is 63 frt 15 krral — áll 894 frtból, mely összeg a mai tagdíj leírásuk arányában némileg változni fog.

Ugyancsak a közgyűlés határozatából, de megynk köztisztelét s mindannyiunk által nagyra becsült főispánunk, méltóságos Gromon Dezső úrnak f. évi január hó 17-én 10. sz. alatt kelt legkegyesebb felhívása folytán, a „községi közlöny“ jegyzői szaklap járatását és pártolását a fent tisztelt főispáni felhívás másolatának közlése mellett az összes kartársaknak szives figyelmébe ajánlottam, úgyszinté a „Bácska“, megynk hivatalos lapjának járatását és pártolását is, a tagoknak egy külön felhívásban lelkére kötöttem.

Az országos központi jegyzői egylet első jegyzőjének, Vágó Ferenc úrnak felhívása folytán a községi és körjegyzők országos névtárának elkészíthetőségéhez szükséges adatok beszolgáltatása iránt az összes kartársakat kerületenként felkértem, s a beérkezett adatokat járasonként elküldítve egy jegyzékben összeállítottam s azt a megkereső Vágó Ferenc úrnak Bárándra annak idejében el is küldöttem.

Végre áttérek a mai rendkívüli közgyűlés főtárgyára az országos központi jegyzői egyletbe leendő be- vagy nem lépésünknek elhatározására.

Tudva lesz a tisztelt közgyűlés előtt, hogy a magyarországi községi és körjegyzők központi egylete alapszabályait módosította s hogy annak alapján további fennállását — mivel a kimért anyagi viszonyok között élő községi és körjegyzők legtöbbjei nincsenek azon helyzetben, hogy a Budapestten tartatni szokott évi rendes közgyűléseken személyes megjelenés által igényelt utazási költségeket saját zsebeikből — a közügy érdekében megtebessék — a képviselői rendszerre fektette. Miért is a központi egylet elnöke, Kalicza János és első jegyzője Vágó Ferenc urak által felhívattam, hogy egy közgyűlést mielőbb egybehívva, abban a felhíváshoz csatolt s később egész terjedelmében felolvasandó módosított alapszabályokat beható tanácskozás alá vévén, megyei jegyzői egyletünknek belépése iránt határozzunk s ezen határozatot jegyzőkönyvi ki vonatban a központi egylet elnökségének megküldjem.

Midőn tehát tisztelt kartársaimat, az ügy fontosságához képest, higgadt tanácskozásra és lehetőleg közös megállapodásra felkérném, magamat továbbra is szives jóindulatokba ajánlom.

Mélykúton, 1880. Julius hó 16-án.

Millassevits Antal s. k.
egyleti elnök.

Állatvilági specialitások.

Amily érdeknélküli tömeg szokott néha egy-egy természetrajzban azok részére összehalmozódni, kik azt nem tanulmányozás végett olvasták: ép oly érdekes lesz tán az állatorvoszágból azokat elősorolni, melyeket az inyencek szemé-szája oly hó vágygyal megkíván.

Nem akarom ezzel az itt is oly közönséges csirke, galamb, marha, nyúl, sat, pecsenyékét felemlíteni, de nem is az őz, szarvas, fogoly, szalonka vagy más efféle ritkább, de kedvenc eledelék elkészítési módját ismertetni, mihez annál kevésbé értek, mert szakácsnő még nem voltam, de igen az állatvilág azon különlegességgel szolgáló állatait, melyet hozzánk a mindinkább haladó civilizáció be nem hozott, hogy azokkal gyomrunkat töltsük.

Mielőtt különlegességeimet elmondandó volnék, tanácsolni el nem mulaszthatom, hogy az olvasó egy kis kaviárt vegyen be, különben gyomrát legalább három hétre elronthatja; ez ugyan az orvosokra nézve

jó volna, ha másrészt meg az élelem-árusok meg nem haragudnának.

A különlegességek, a természetrajz beosztása szerint, legtöbb a hátsó rendeknél fordul elő; ez okból célszerű lesz itt is visszafelé menni t. i. a puhányoknál kezdeni.

Igen éhes lehetett az, ki a *tengeri pókot*, ezen fürtelmes állatot először találta föl asztalára. Jó étvágyunk lehet azon szerencsés népeknek is, a Nilus forrása körül, kik bizonyos apró rovarkákat száritanak meg; melyből aztán lisztet őrölnek s végre megsütköztetik pogácsának s úgy küldik gyomrukba. Rovaroknál vagyunk, tán nem lesz érdektelen azon régi élelet fölemlíteni, mely a hajdani selmei akademikusokról azt mondja, hogy majális alkalmával olajjaleccettel készített cserebogár-salátát szoktak volt enni.

A *rakot* — mind a tengerit, mind az édesvizit — sokan kéjjel szüresölik, pedig nem sok rágni való van rajtuk. A *kasorrú-*, *szilcsai-*, sat. *csigákat*, melyektől sokan undorodnak, másoknak kedvenc eledelüket képezi. A szörbenes (osztriga) nem csak a tengerparti városok lakóinak, de a szárazföldi nyenceknek is kedves reggelijét képezi; s ha ez kipusztul, számítani lehet rá, hogy a nem kevésbé undorító békakagylók kiszűrésére kerül a sor.

A halak között tán azért nem igen található különlegességeket, mert ezek nagy része nálunk is kedvenc eledelül szolgál. De annál több van a hullók között. — A *teknősbéka* — mind az édesvízi, mind a tengeri — oly esemege, különösen a tengeri, mely csak a nagyon gazdagok asztalát díszesítheti. Ezek fogyasztása már annyira elterjedt, hogy a braziliaiak mint fontos kereskedelmi kiviteli cikket tekintik. A teknősbéka húsát és tojásait különfélekévé készítik el; elkészítése különös gondtal jár, s minden részét felhasználják; p. o. mellét és soványabb részeit megsütköztetik, gyomrát kitémlik, beleiből levést főznek. A békák, ezek már általánosan elismert izletes eledelt szolgáltatnak, s leginkább összel kedvelik, mert tán ekkor már készül a rana esküszent téli honába; de sokan tavasszal sem vetik meg, tán azért, mert ekkor meg könnyebb fogdosni. Rendesen a közönséges zöld békát, kecskebékát dícsérik, de német szomszédaink sok helyütt a vörhenyeges combjait sem vetik meg. Afrikában sem megvetendő tápláléknak tartják a békahúst; Iziam vásártéren pedig a békák egy nemét árulják is; természetesen oly nagy mennyiségben, különben félni lehetne, hogy a természet eme gyöngéd állatai kipusztulhatnának.

Nálunk a civilizáció ezen nemes ága lassan tör magának utat; bár hallottam, hogy itt is némely urak az emésztés változatossága miatt kedvelik ez eledelt, mert végre is a gyomor megújul mindig a babot őrölni. Különben, hogy népiünk nem nagyon nagy hajlamot érez a béka fogdosásra, mutatja Bácskában azon megtörtént dolog, hogy midőn egy úr . . . i „bíró uramat“ meghívta ebédre, ki csodálkozott a sok csirkecombon; s józúen evett belőle, míg a társaság egyik fiatalja „varjál nekem papucso-cso-csot“ nem mondott, de erre a bátyó a palackhoz nyúlt már, nehogy a békák örömlében kiugrálnak. — Tanuló koromban meg velem is megtörtént, — hallván, hogy a combokat sülés közben nem szabad megszöni — hogy ernyedetlen kintartással vártam, míg egyszer oly helyre bukkantam, hol ily combok sülnék s a szakácsnő távol lesz; bosszú kintartásom azt eredményezte, hogy csakugyan találtam is ily alkalmat; hol aztán sóval a markomban a konyhába osontam, s egy-kettő én elszaladtam, a békacombok pedig mind a földön heverték; a házban pedig e csínyért beállott a forradalom.

A *söld és sűrű gyök* számos afrikai törzs megesezi. — Brasiáliában egy *söld és sárga kigyófajt* esznek; az afrikai bushmanek a *python kigyóért* rajongnak. A szerencsés a *csörgőkigyóból* pompás eledelt tudnak készíteni; míg az *óriási-kigyóból* mindenki, ki csak hozzá juthat, jóízű talat. A *közönséges sűrű-kigyót* Szardíniában a leves különös fűszerrel tekintik, de Franciaországban, sőt Németország nagy részében is, mint Isten jótékony adományát tekintik.

A leguan vagy tokár, lágy húsát az nyencek legtöbbre becsülik; tojásai pedig ép oly becsesek, mint a krokodilé. A domingói szarvas leguán kitűnő húsát az őzénél is többre becsülik.

A madarak közt már nem igen találkozunk érdekes különlegességgel, ha csak az alkát, röptelent, nyargát (struc) idezámitani nem akarjuk. A varjút, szarkát nálunk nem eszik ugyan meg, de német szomszédainknak ízlik; ma is hallható, hogy Bach idejében, több, nem magyarországi uri ember volt, kik ép oly buzgalommal lövöldöztek a károgo jászágót, mint mi a vadgalambot.

Az emlősök közt már találkozunk több, bár nem oly kirívóak, mint az előbbiek. Ide számíthatjuk a ceteket, főként, nyakorjánt, ugrányt, medvéket, sat. Kelet-Ázsiának vannak vidékei, hol az általunk annyira üldözött *pathányokat* úgy hizlalják, mint nálunk a kárpátokat; s hol a *kutyapecsényéket* tán izletesbnek tartják, mint mi a sült libát; a *macskát* pedig nem mindenütt nevelik csak egérfogásra, hanem nyásra is. Az *úrge* csinos állat, nézni tán sokan, de enni nem szeretnek; pedig vannak vidékek, hol e csinos állatka eledelül is szolgál.

Végre, hogy a növényországot se hagyjam teljesen figyelmen kívül, megemlítem, hogy nálunk is találunk oly bogarak, kik a sárgadinnyét *tubákkal* eszik; de hogy az ásványország is képviselve legyen, felhozom a délamerikai industörzseket, kik bizonyos *sziros agyagból* gombócokat készítenek, melyeket aztán más ételek mellett jóízűen küldenek le gyomrukba.

Azonban lehetetlen volt az Isten mindazon különös teremtményeit elsorolnunk, melyek a legkülönösebb

teremtény, az ember gyomrában lelik ideiglenes sirjukat; — így csak a kiválóbbakra szorítkoztunk.

Fridrik Vidor.

Doroszló, 1830. aug. hó 1-én.

Tegnap este 7 óra felé községünk határának délnyugoti része felől egy vészujtó sötét felhő emelkedett.

Mindenki, — mintegy előreérve a csapást, mely e sötét felhő méhében rejtett — elszorult szívvel nézte, miként sötétül el a láthatár, a pererül-percre közelebb vonulól, s mindinkább szétterülő vastag felhőt.

Pont 7 órakor kitört a félelemmel várt orkán. A szélvész, zápor és tyuktojás nagyságu jégesővel vonult a határon keresztül — felszámíthatlan károkat hagyva maga után: elhordva a házak és templom fedelét s számtalan fát tövéből kitépett; az asztagokba rakott gabonát szertehordta, a kereszttekben kintlévő gabonát pedig szétszórva teljesen megsemmisítette. És hogy borzasztóműve teljes legyen, a még talponálló kendert és tengerit semmivé verte.

Borzasztó volt hallgatni a fékvesztett elemek e bösz rombolását. Az emberek kétségbeesett kiáltását s az állat bögését — a fák ropogása, a háztetők zuhanása és esőömpölése hangzta keresztül. Rémitő látványt nyújtott a háztetődarabok, gabona-kévek és egyéb tárgyak röpülése, melyek 15—20 öl magasságban pelyhekként kovályogtak a levegőben. A nyugotra épült házak ablakainak nemcsak üvegeit, hanem fatábláit a jég mind betörte — a bentlevőket elrémítve, még a szobákban is károkat okozott.

A félelem, mely e borzasztó vihar közepett mindenkit meglepett, leírhatlan volt. Nem kellett a tengerre mennünk — hogy megtanuljunk imádkozni — mert azon hiedelem, hogy e bösz orkán mindent megsemmisít és elsöpör a földszínéről: a legfálsultabbak belől is fohászt emelt a mindenké urához.

A kár nagyságát meghatározni nem lehet. Emberemlékezet óta ilyen — de ehhez hasonlítható vihar e tájon még nem dühöngött.

Szerencsétlenségünk egyedül azon tudat enyhíti, hogy emberélet nem eset áldozatul, mi, a vihar borzasztóságát iszonyú rombolását tekintve — szerencsés véletlennek mondható.

Berecz Károly.

11517. szám.

k. ig. 1880.

M e g h í v á s.

Folyó hó 16-án d. e. 10 órakor egy rendkívüli közgyűlés fog tartatni, melynek egyedüli tárgyát Ó esászári és apostoli királyi Felségéhez 50. születésnapja alkalmából intézendő hódoló és üdvözlő felirat képezendi.

Mely közgyűlésre a m. biz. tag urakat ezennel hivatalos tisztelettel meghívom.

Zombor, 1880. évi augusztus hó 6-án.

Sándor Béla s. k.

alispán.

Különféle.

A Király 50-ik születési napját mely f. évi augusztus hó 18-án leend Zombor sz. kir. városa nagy ünnepélyességgel kívánja megülni. Hódoló feliratot terjesztenek fel, 200 frtot kiosztanak a szegények között s ünnepi költségekre 600 frtot áldoznak. 17-én este kivilágítás lesz, mely alkalommal Újvidékről katonai zenekart hoztatnak.

A kaszinó-egyleti dalárda e 16-án az esti vonattal indul a kolozsvári országos dalárünnepélyre 18 működő és néhány pártoló taggal. Az utazás 26 órát vesz igénybe, s így Kolozsvárra másnap esti 10 órakor érkeznek. A működő tagokért a vasuti menetdíjat, mely 33 1/2 nyi mérsékléssel oda és vissza személyenként 16 frtot tesz, az egyesület fizeti. Miután a július 10-i dal-és táncestély 16 frt 30 krnyi hiányt eredményezett, és az augusztus elsején rendezett dalestély is csak 26 frt tiszta hasznót hozott, az egyesület kénytelen volt, az utazás lehetővé tétele végett 200 forintnyi kölcsönt venni fel. A kolozsvári ünnepélyek augusztus hó 22-éig tartanak s az eddigi hírek szerint rendkívüli sikert ígérnek. Versenydíj eddig már 8 van. Dalárdánk megkülönböztető jelvények gyanánt puha magyar kalapot visel 4—5 szál égék selyemmel összekötött kocsagtollal, a mellén ezüst lantot a megye színeit képviselő kék-fehér szalagokorral körülölelve, s a mellény fölött egy a jobb válltól a bal csipőig futó kék-fehér mellszallagot. Szívbeli kívánjuk, hogy derék dalárdánknak sikerüljön az 1876. évi szegedi országos dalárünnepélyen szerzett babérokat Kolozsvárról is szaporítani. Győzzön a jó!

Holnap reggel indul az egész itt állomásozó 23. számú tartalék-ezred a pécsi hadosztály-fegyvergyakorlatokra, melyek körülbelül 4 hétig fognak tartani. A menet 4 napra van tervezve. Első nap Kis-Köszegig mennek (22-18 kilometer), 2-ik nap Udvardra (18-9 km.), 3-ik nap Szederkényre (20-1 km.) és 4-ik nap délelőtt vonulunk be Pécsre (22-2 km.) A Pécsen állomásozó katonaságon kívül részt vesz még ezen gyakorlatokban az 5-ik sz. dragonyos-ezred két százada, a komáromi 3. tábori tüzérezred egy útege, a 23. és 44. sz. tartalék-gyalogezredek és néhány honvéd-zászlóalj. A vidékről érkező legénységet a vasut mellett épült barakkokban helyezik el.

Nagy és ritka élvezetet nyújt néhány nap óta Schreier urnak jelenleg helyben működő zene-társulata, ajánljuk őt a közönség figyelmébe.

Csütörtökön éjjeli 11 órakor özvegy Litvay háza a lángok martaléka lett; a gyorsan megjelent tűzoltók, vízhiány dacára, a szomszédépületet megmentették.

Csütörtökön e hó 5-én a Koszani-cs-féle épületnél egy kőműves az állványról leesett, s súlyosan sebesülve szállítatott, a kórházba.

Bezdánban e hó 14-én szombaton tánkosztorúval egybekötött műkedvelői színelőadás és zeneestélyt rendeznek. A program igen érdekes változatossággal van összeállítva. Színre kerül egy felvonásos vígjáték: „A rablógyilkos“ melyben Szabácsi Karolin és Róheim Frida k. a., Korányi, Putnik, Pataky és Zsbori urak szerepelnek; Blitz Matild k. a. Poë Edgar „A holló“ -ját szavalja; Róheim és Szabácsi kisasszonyok, Róheim Samu ur zongoráznak; Blitz Sándor ur humorisztikus felolvasást tart. Bizonyosan lesznek helyi közönségünkben is olyanok, kiket az estély érdekelné fog.

Kupuszina községében a r. k. felekezeti népiskolákat a képviselőnek fele a k. akarja közösíteni; már lépések is tettek a községi határozat alapján; az utóbbi gyűlés némely tagjai azonban visszavonultak. Nem ismerjük a betérjlesztett határozat indokait s így hozzá sem szólhatunk.

A kupuszina bucsu, az egyház védszentjének ünnepe, folyó hó elsején szokott ünnepélyességgel ment végbe. A hirtelen időváltozás sok vidékét tartott vissza a megjelenéstől. Az ottani jegyző urnak családját súlyos baj érte: szeretet nejét, 4 gyermek anyját, veszélyes szélhűdés érte.

Az előnyösen ismert kupuszina plebános urnak a nevezett bucsu alkalmával több és kedves vendége volt, kik közül Burnách János, zombori magyar káplán ur rögtönzött alkalmi jeles felköszöntésében a szívélyes házi gazdának egészségére poharat emelve, mint egykori felejtethlen teológiai tanárát éltette; több rendbeli érdemeit, a jótettek szép eredményeit, egy boldogabb, érdemteljes jövőt szerénységénél fogva csak röviden említé fel. — A jó házi gazda szeliden és érzékenyen köszönte meg a jókívánatokat.

Vakmerő tolvajok elloptak e napokban Hemm Ádám kernyajai lakos zombori szállásáról 1 két éves fekete csődört KA és 84, s egy darab pej kanca KA és HA bélyeggel míg gazdájuk töltött fegyverrel mellettük vigyázván fél órára elszundikált — a ki a leirt lovak hollétét a tulajdonossal Kernyajára tudatja 250 frt jutalomban részesül.

Ó-Becsen e hó 2-án Kosztics Milan, szerb hitközség prépostja jobb létre szenderült; az illető a zombori állami főgymnasium tanára is volt két éven keresztül; — nagyrésztel kísérték örök nyugalomra. Béke hamvaira!

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Árlejtési hirdetmény.

Kula m. város képviselő testületének 1879. évi márczius hó 4-én 10 szám alatt hozott határozatával kiküldött bizottság részéről ezennel közhírré tétetik: miszerint Kula községi közkórháza vonatkozó a megyei tekintetes alispán urnak folyó évi június hó 10-én 8341. sz. a hozott határozatával némi módosításokkal jóváhagyott s Kula község irodájában bármikor és bárki által megtekinthető, műszaki tervek alapján Kula községi közkórház felépítésére 5500 frt 22 kr. kiküldési ár mellett az árlejtés Kula község házánál folyó évi augusztus hó 26-án délelőtti 10 órakor megtartani fog.

A megfelelő 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok az árlejtés megkezdéseig elfogadhatnak.

Kulán 1880. évi aug. 6-án.

Dosztig József s. k.

községi jegyző.

Szántó István s. k.

községi bíró.

mint a kiküldött bizottság elnökei.

4298. sz. V—1880.

Gubacs termés eladási hirdetmény.

Az alólírott m. kir. jószágigazgatóság részéről ezen közhírré tétetik, miszerint a doroszlói m. k. erdőhivatal kerületéhez tartozó Bezdán, Apatin, Bogojeva, Palánka és Kovili pagonyok összes kemény erdeiben — 1880. évben termett Gubacs a zombori m. kir. igazgatóság irodai helyiségében f. é. augusztus hó 19-én reggeli 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen felsőbb jóváhagyás kikötésével a legtöbb ígérőnek eladatni fog. Lepecsételt írásbeli 50 kros bélyeggel és 10%-től bánatpénzzel ellátott ajánlatok, melyekben a felajánlott vételár számokkal és betűkkel egészen tisztán és olvashatóan irandó és egyszersmind kijelentendő, hogy az ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti; — a szóbeli árverés megkezdése előtt az árverező bizottságnak átadandók.

Utó feltételes, olvashatlan, vagy előbbiek szerént hiányosan kiállított ajánlatok el nem fogadhatnak illetőleg visszavettettek.

A szerződési feltételek és a kiküldési becsár az alólírt Jószágigazgatóságnál Zomborban, a m. k. erdőhivatalnál Doroszlón és az erdőgondnokságoknál f. évi augusztus hó 10-étől kezdve megtekinthetők, illetőleg megtudhatók.

Magyar Királyi Jószágigazgatóság

Zomborban, 1880. július havában.

1—1.

HIRDETÉSEK.

Női- és gyermek-kalapok.

GOLDFAHN SÁNDOR

38-14.

norinbergi-, díszmü- és rövidárú-kereskedése Zomborban a főutcában. Ajánlja a jelen évadra dús választékú **NŐI-RUHA-RAKTÁRÁT**. Mindennemű **selyem-, bársony-, pamut- és cérna-szalagok; cérna- és selyem-csipkék; fekete- és színes-pamut-bársony**, valamint mindennemű **bélésszövetek**.

Nagy raktár férfi- és női-fehérművekből, úgy kiházasítási-kelengyék.

UTAZÓ BÖRÖNDÖK urak és nők számára nagy választékban. Dús választékban legfinomabb napernyők és legyezők.

China csüst evő-eszközök
a cs. k. szab. BERNDORF-féle éregyárból.

Valódi **AMERIKAI-VARRÓGÉPEK** minden szerkezetben, 5 évi jótállás mellett.

Szikköz készülék gyári áron.

ÓVSZEREK, gumi- és halhólyagból 1-5 frttig.

SEBÉSZI-MŰSZEREK.
Valódi **tajtékpipákat**, a legújabb metszetekkel, alkalmi ajándéknak. Azon kívül kapható nagyban és kicsiben minden e szakmába vágó cikk, a legolcsóbban és legjobb minőségben.

Frangheretek és olajnyomat-képek.

Bel- és külföldi gyermek-kocsik és játékszerek.

Prágai keztyűk gyári-raktára.

Legújabb feltűnést okozó találmányok.

Szappan kivonat,

mely a szappant nélkülözhetővé teszi, csomagja 10 krajcárért, használati utasítás a csomagon létezik.

Keményítő fénymaz,

(Stärke Glanz) finom fehérneműeknél meglepő eredményt hoz létre. Csomagja 30 kr.

Patkány mérég

kitűnő irtószert. Csomagja 80 kr.

Bäuchler-féle kiváló finom

INDIAI CSEPP

FOGFÁJÁS ELLEN.

Egy üveg ára 70 kr.

Postai rendelmények pontosan teljesítettek.

JOANOVITS SZÁVA

3-3.

kereskedő,

Zombor, főutca, „Cittaonica” épület.

Ugyanott egy magtár is bérebe vehető.

3213.

kig. 1880.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh megye felső I-ső járásához tartozó 3524 lelket számláló Bikity községében betöltendő orvosi állomásra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állomással járó javadalmazás következő:
1-ször évi készpénz fizetés 500 frt.

2-ször látogatási díj

a) nappal 20 kr.

b) éjjel 30 kr.

Ezen állomás mellett köteles a megválasztott községi orvos egy a helyi szükségleteket kielégítő, kellőleg berendezett kézi gyógytárat felállítani.

Mely állomásra pályázni óhajtok a magyar, német és dalmát nyelv írását kimutatni és az 1876. évi XIV. t. c. 143. §. értelmében felszerelt folyamedványukat a választást megelőző napnak déli 12 órájáig ezen szolgabírói hivatalnál, — azontúl pedig a választás megkezdése előtt a helyszínén benyújtani tartoznak.

A választás f. év szeptember 16-ik napjának reggeli 9 óráján Bikity község házánál fog megtartatni. Szántóván 1880. július 19-én.

3-3.

Késmárky Béla,
szolgabíró.

Árlejtési hirdetmény.

A tekintetes Bács Bodrogh megyei alispán úrnak folyó évi Junius hó 7-én 7042. szám alatti rendelete folytán engedélyezett javítása a titeli szolgabírószághoz tartozó épületeknek és pedig

1. szolgabírói lakház 602 frt 82 kr.
2. szolgabírói 1-ső segédi lakás 313 frt 76 kr.
3. szolgabírói 2-ik segédi lakás 309 frt 65 kr.
4. szolgabírói hivatal 286 frt 39 kr.

összesen 1512 frt 62 kr.

erejéig, ezennel 2-szodszor pályázat nyitattik.

Az árlejtés a titeli szolgabírói hivatalban f. évi augusztus hó 14-én délelőtt 9 órakor nyilvánosan fog megtartatni A feltételek és megállapított költség-vetések a szolgabírói helyiségben a hivatalos órákban megtekinthetők.

A pályázók által az árlejtés megtartása előtt lefizetendő összeg kiteszi fent nevezett 1512 frt 62 krnak 5°,-át, mely készpénzben, vagy állampapírokkal lefizethető és az árlejtés után, kivéve a megtartót, a többinek vissza szolgáltatni fog, a megtartó köteles azt 10°,-ig kiegyesíteni.

Szabályszerűen kiállított s a vádiumot tartalmazó írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, ha ezek az árlejtés napjáig benyújtatnak.

Titelben 1880. évi Julius hó 22-én.

3-3.

Nikolits szolgabíró.

MAYER IGNÁCZ,

butor-kereskedő

10-4.

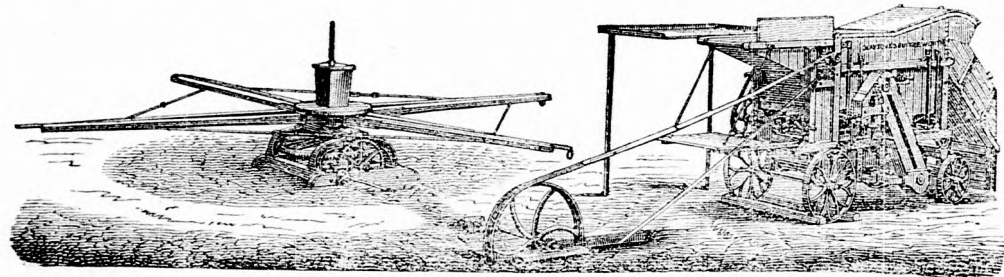
Zomborban, a Párizsi utcában,

ajánlkozik mindennemű butoroknak elkészítésére, raktáron tart bármily

ÚRI KELENGYÉHEZ SZÜKSÉGES CZIKKEKET,

szakmájába vágó tárgyakat a kívánathoz pontiglan híven megrendel s nemcsak **jutányos árat** számít, de a butoranyagnak tartósságáért is kezeskedik.

Lakik a régi posta utcában, Riedl Pál-féle házban.

CLAYTON és SHUTTLEWORTH

gazdasági gépgyárosok.

Raktár: BUDAPEST, vaczi körút.

Ajánlják valamennyi eddig létezett világtárlaton első jutalomdíjat nyert

gőzmozdonyokat, fa-, szén- és szalma-tüzelésre berendezve,

gőzcséplőgépeket, biztosító (dobvéd) berendezéssel, továbbá

1-6 lovas járgány-cséplőgépeket, tisztító és zsákoló szerkezettel,

gabonatisztító-rostálkat, boronálkat, szinagyűjtőket, fűkaszáló- és gabonarató-gépeket, egyvasu úgy mint a híres szabadalmazott háromvasú ekéket, valamint minden más egyéb gazdasági gépeket a legjutányosabb áron mellett.

Képes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve megküldetnek. 20-11.

Pályázat.

Prigl.-Szt.-Iván községi elemi néptanodájánál betöltendő tanítónői állomásra ezennel pályázat nyitattik.

Évi jövedelem: 450 frt. o. é., 5 öl kemény hasábfá és szabad lakás. A megválasztott tanítónő tartozik a mindennapi és az ismétlő iskola egyik osztályában az előirt elemi tantárgyakat önállóan, az 5. és 6. osztályban pedig a leányokat a kézimunkában díjtalanul tanítani Tanynyelv német-magyar.

Fölkéretnek a pályázók törvényszabta módon felszerelt folyamodványait a helybeli községi iskolaszék elnökségéhez f. évi augusztus 29-ig beküldeni. A megválasztott a végleges kinevezésre csak egy sikeres próbaév után tarthat igényt.

Prigl.-Szt.-Iván, 1880. évi augusztus 1-én.

Idősb Michelsz János
az iskolaszék elnöke.

3-1

Pályázat.

Csonopla községben magyar dalmát tannyelvű róm kath. kultéri 1-3 oszt. tanítói állomás üresedésbe jövén, sept. 19. pályázat hirdettetik következő javadalmazással: a) 400 frt o. é. b) 5 hold föld adóteherrel; c) szabad lakás, 2 szoba, konyha, kamra, istálló s hozzátartozó konyhakertel.

A megválasztandó köteles leendő a püspöki kar által kidolgozott tanterv szerint magyar és dalmát nyelven a mindennapi és ismétlő iskolában tanítani. A pályázók, illőleg felszerelt folyamodványukat a csonoplai iskolaszékre címezve a kerületi esperesnek Goldscharek József sztanisiesi plébánosnak nyújtják be. Sztanisies 1880. július 23-án.

Goldscharek József,

ker. esp. és tanfelügyelő.

3-3.